

REPUBLIKA HRVATSKA
ETIČKO VIJEĆE
VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: Ev-17/2024-6
Zagreb, 8. svibnja 2025.

O D L U K A

Etičko vijeće sastavljeno od sudaca Ratka Ščekića, kao predsjednika vijeća, dr.sc. Tanje Pavelin i mr.sc. Domagoja Vučkova, kao članova vijeća, na temelju odredbe čl. 107.a stavka 2. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24 - dalje: ZS), u postupku povodom prigovora Ž. M. iz K., na odluku o postojanju povrede Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“ broj 131/06 - dalje: Kodeks), odlučujući o prigovoru podnositelja pritužbe protiv odluke Sudačkog vijeća Županijskog suda u Puli-Pola broj Su-658/2022 od 6. veljače 2023., u sjednici održanoj 8. svibnja 2025.,

o d l u č i l o j e:

Odbija se prigovor podnositelja pritužbe kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Pobijanom odlukom Sudačkog vijeća Županijskog suda u Puli-Pola (dalje: Sudačko vijeće) od 6. veljače 2023. broj Su-658/2022 odlučeno je:

„Utvrđuje se da A. B., sudac Općinskog suda u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, nije počinio povredu Kodeksa sudačke etike.“

2. Protiv te je odluke podnositelj pritužbe Ž. M. pravovremeno podnio prigovor na temelju odredbe članka 107. a stavka 2. ZS-a. i to zbog „povrede pravila postupka, pogrešne primjene propisa na temelju kojih se rješava stvar (materijalnog prava), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog toga što se provedbom osporavane odluke čini kazneno djelo“, s prijedlogom da Etičko vijeće prigovor usvoji, ukine osporavanu odluku i potvrdi sve argumente pritužbe u odnosu na inkriminiranog suca A. B.

3. Uvodno treba napomenuti kako je rad sudačkih vijeća uređen Poslovníkom o radu sudačkih vijeća broj Sv-3/09 od 21. svibnja 2009. (dalje: Poslovník). Odredbom članka 10. Poslovníka propisano je da će sudačko vijeće, ako Poslovníkom nije drugačije određeno, postupati uz odgovarajuću primjenu Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09 i 110/21 - dalje: ZUP). Stoga je Etičko vijeće

pobijanu odluku, u skladu s odredbom članka 115. stavka 1. i stavka 2. ZUP-a, ispitalo u granicama izjavljenog prigovora, pazeći po službenoj dužnosti na nadležnost i postojanje razloga za oglašavanje odluke ništavom.

4. Prigovor nije osnovan.

5. Prema obrazloženju pobijane odluke Sudačkog vijeća predmet ovoga postupka je zahtjev podnositelja pritužbe da se utvrdi da je sudac A. B. u predmetu Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Poreču-Parenzo broj Pn-134/2016 (sada Pu P-972/2019) pristrano postupao s obzirom da je ishitreno odbacio njegov prijedlog za ponavljanje postupka od 10. ožujka 2020., a nakon zaprimanja drugostupanjske presude u parničnom postupku Gž R-522/2017 od 5. srpnja 2022. Također ističe kako je navedenom sucu trebalo 925 dana da konstatira kako je tužitelj Ž. M. podnio prijedlog za ponavljanje postupka u predmetu koji nije bio pravomoćno završen, čime ga je stavio u neravnopravan položaj, da sudac nije vodio brigu o tome da se predmet spora svestrano raspravi te je odbio dokazne prijedloge podnositelja, čime je izigrao temeljno ljudsko pravo na sudsku zaštitu s obzirom da podnositelj vodi parnični postupak protiv Republike Hrvatske radi naknade štete.

5.1. Sudačko vijeće je, nakon uvida u spis predmeta Općinskog suda u Pazinu, Stalne službe u Poreču-Parenzo broj Pn-134/2016 (sada Pu P-972/2019), pritužbu s prilogima i očitovanje suca A. B. utvrdilo da nisu osnovane tvrdnje podnositelja pritužbe te da navedeni sudac nije počinio povredu odredaba Kodeksa sudačke etike iz točaka 5. i 7. Naime, po ocjeni Sudačkog vijeća proizlazi da podnositelj pritužbe, u suštini, sadržajem same pritužbe i iznesenom argumentacijom izražava svoje nezadovoljstvo zbog toga što je uređujući sudac odbio pojedine dokazne prijedloge podnositelja te što nije odmah po podnošenju prijedloga za ponavljanje postupka odlučivao o tom prijedlogu, smatrajući da se nisu ostvarile objektivne okolnosti da se o tom prijedlogu tada odlučuje s obzirom da presuda nije postala pravomoćna. Sudačko vijeće je zaključilo kako takvim postupanjem navedeni sudac nije povrijedio načelo nepristranosti (točka 5. Kodeksa) te da nije došlo niti do povrede načela jednakosti (točka 7. Kodeksa).

6. Podnositelj pritužbe u prigovoru na odluku Sudačkog vijeća ističe kako se radi o odluci koja je paušalna, arbitrarna i bazirana isključivo na obmanjujućem očitovanju suca A. B., a koji zaobilazeći bitne činjenice i okolnosti protupravnog i protuzakonitog postupanja nepotrebno elaborira sporedne tehnikalijske detalje predmeta o kretanju spisa, podnescima tužitelja i donesenim sudskim odlukama, pri čemu u nastavku prigovora detaljno i opširno obrazlaže razloge za podnošenje prijedloga za pokretanje stegovnog i kaznenog postupka protiv prvostupanjskog i drugostupanjskih sudaca koji su radili na njegovom predmetu te kako i na koji način je trebalo voditi parnični postupak odnosno koje i kakve odluke su se trebale donositi u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku.

7. Međutim, ističući navedene prigovore, po ocjeni Etičkog vijeća, podnositelj pritužbe nije u pravu.

7.1. Naime, pravilan je zaključak sudačkog vijeća da predmet razmatranja i postupanja sudačkih vijeća ne može i ne smije biti preispitivanje pravilnosti i zakonitosti konkretnih odluka koje su suci donijeli u pojedinim predmetima, niti se samo donošenje

odluka u sudskom postupku, sve i da one nisu pravilne i zakonite, može po automatizmu podvesti pod povrede Kodeksa. Pritom treba osobito imati u vidu odredbu članka 122. stavka 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10 i 5/14, - dalje: Ustav) i članka 8. stavka 2. ZS-a, a iz kojih na nedvosmisleni način proizlazi kako sudac ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje ili glasovanje pri donošenju sudske odluke, osim u situacijama kada se radi o kršenju zakona od strane suca koje predstavlja kazneno djelo. Kako se u ovom konkretnom slučaju radi o odlukama koje su donesene u prvostupanjskom postupku i u odnosu na koje stranke imaju zakonsko pravo na podnošenje propisanog pravnog lijeka, to je i podnositelj pritužbe u tom parničnom predmetu bio u mogućnosti ostvarivati svoja zakonom propisana prava koristeći se odgovarajućim pravnim lijekom. Pritom podnositelju pritužbe također treba napomenuti kako se pravilnost i zakonitost pojedinačnih i konkretnih sudskih odluka može ispitivati jedino i isključivo pred nadležnim sudom povodom izjavljenih redovnih ili izvanrednih pravnih lijekova, a tako nešto nije ovlašteno ispitivati Sudačko vijeće u postupcima u kojima se ispituje je li od strane pojedinog suca došlo do neke od povreda Kodeksa. To što podnositelj pritužbe u ovom konkretnom slučaju nije zadovoljan prvostupanjskom odlukom u odnosu na prijedlog za ponavljanje parničnog postupka te odlukom suda prvog stupnja u odnosu na podnesene dokazne prijedloge njega kao stranke u parničnom postupku, a kako to proizlazi iz sadržaja podnesenog prigovora, samo po sebi, u nedostatku nekih drugih okolnosti, ne ukazuje na takvo postupanje suca koje bi bilo protivno odredbama točaka 5. i 7. Kodeksa.

8. S obzirom na prethodno izneseno, po ocjeni Etičkog vijeća, postupak koji je pobijanoj odluci prethodio pravilno je proveden i ta je odluka pravilna i na zakonu osnovana te je stoga trebalo, temeljem odredbe članka 116. točke 1. ZUP-a, odlučiti kao u izreci.

Predsjednik Etičkog vijeća
Ratko Šćekić